Мене пече несвітський сором
Від привітальних ваших слів,-
Яким дивитиметься зором
На сяєва прийдешніх днів?

Ви раді радістю худоби,
Вам тільки б латочку трави,
Зайдете, наб'єте утроби —
І ситі, і блаженні ви!

Прекрасний в громі тиранії
Неситий цар Асаргадон,
Прекрасний океан стихії,
Що мчить і трощить царський трон.

Та сором і ганьба без міри,
Як замість моря — став і твань,-
Не блискавка — полудня сіре,
Не форум — зала для зібрань.

Ви, діти днів, пойнятих жаром,
На плем'я кволе і дрібне
Вставайте бурею, пожаром,
Крушіть життя і з ним мене!